

Naar Lovforslaget imidlertid knytter den saaledes indskrænkede Ret til at forhyre fremmede Søfolk til den Betingelse, at det til Skibets Bemanding fornødne Antal danske Søfolk ikke findes i Nærheden, og gjør dens Afbenyttelse afhængig af den til Uds og Afmonstringen beskaffede Embedsmands foregaaende Tilbedelse, da kan Udvalget ikke tilraade at opretholde disse Bestemmelser. Det er en Selvfølge, at en dansk Skipper, som har Valget mellem en dansk og en fremmed Matros af lige Dygtighed og til samme Pris, vil give den første Fortrin, men at tvinge ham til at tage en Uduelig eller at betale en højere Gyre, end hvorfor han kan opnaae sit Niemed, vilde aldeles nedbryde Niemedet med den hele Lov. Det er derhos væsensfuldt, at man ikke kan overlade det til en Embedsmand at afgjøre, hvilket Antal Matroser der er nødvendigt til Skibets Bemanding, hvilke Egenskaber Skipperen er berettiget til at fordrø, og hvilke Mængder han skal finde sig i, hvad der kan siges at være „i Nærheden“, og hvad ikke, samt — hvad der synes at maatte følge af disse Bestemmelser — hvilken Gyre der kan anses for passende, uden at give Anledning til Uvisshed og Ophold, til Vilkaarlighed og Misbrug. Hvorledes denne Sag er ordnet i Hertugdømmet Slesvig og i Hertugdømmet Holsteen, kan saameget mindre afgive nogen Grund mod danske Statsborgeres Forbring paa, at deres Rettigheder og Pligter, saavidt muligt, skulle bestemmes ved Lov, uafhængigt af administrative Skjøn, som her ikke handles om et Fællesanliggende, og altsaa en saadan Bestemmelser Anvendelse i sidste Instants vilde være afhængig af tre forskjellige Ministeriers Opfattelse. Endnu mindre kan herimod reises nogen folkeretlig Betænkelse; thi aldeles affødt fra, at ogsaa andre Staters Love hjemle en delvis

Bemanding med fremmede Søfolk, at det samme Forhold finder Sted i Slesvig og Holsteen, som ligeoverfor Udlandet udgjør en Enhed med det egentlige Danmark, og ifølge Forordn. af 4de Mai 1803 § 8 er gjældende ogsaa for danske Skibe ved Forhyringer i Udlandet, uden at dette har medført nogen Ulempe med Hensyn til Anerkjendelsen af Skibets Nationalitet eller til Virksomheden af Flagets Beskyttelse, er det i hvert Fald kun Forholdet mellem den nationale og den udenlandske Deel af Skibets Bemanding, som ved internationale Spørgsmaal kan komme i Betragtning, og ikke de Betingelser, hvorunder den sidste er medtaget. Dette er derfor et Ræringslovgivningen vedkommende, i hvert Fald et reent indenlandsk Spørgsmaal.

I Henhold til det Udviklede indstilles det, at Landstinget, istedetfor det samme forelagte Udkast, vil vedtage en

„Lov om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk“ — saalydende:

„Det skal herefter, naar et dansk Skib udrykkes fra et Sted i Kongeriget, være tilladt dertil at forhyre ogsaa fremmede Søfolk, dog at, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarchie.“

„Dovrigt blive, saalange de nuværende Krigsforhold vedvare, de særlige Bestemmelser, der indeholdes i Forordn. af 4de Mai 1803 om Søfart i Krigstider, navnlig i sammes §§ 5, 6, 7 og 8, nøie at iagttage ved al den Fart, hvorpaa bemeldte Forordning er anvendelig.“

Kira.

Orla Lehmann,
Dedsfører.

Groofs.